

DIUMENGE XVI DE DURANT L'ANY (A) 2014

1. EN COMPANYIA DE L'EVANGELISTA MATEU....

Diumenge passat, vam començar la lectura del "discurs en paràboles" amb la paràbola del Sembrador i la seva explicació. Avui continuem, d'una part, amb la paràbola del jull i del bon gra i la seva explicació de l'altra, amb les paràboles del gra de mostassa i del llevat.

2. A L'ESCOLTA DE LES PARABOLES DEL REGNE:

Unes lectures que ens conviden a imitar la paciència i la misericòrdia de Déu: Tu disposes de la força, i per això jutges amb clemència i ens governes amb molt mirament. Tens el poder a l'abast sempre que vols. 19 Obrant així, has ensenyat al teu poble que el just ha de ser amic dels altres homes...

Pacient, l'amo de la paràbola del jull i del bon gra també ho és. Als seus missatges, que com els deixebles de Jesús desanimats per l'aparent fracàs de la seva predicació, són impacients per llevar el jull que l'enemic ha sembrat entre la bona llavor, els respon: Deixeu que creixin junts fins al temps de la sega. Llavors, només llavors, es farà la triadella per ordre de l'amo dels sembrats, de les collites.

L'hora actual és tenir paciència i esperança, ja que les messes creixeran com el petit gra de mostassa es converteix en un arbre, també com el llevat fa créixer (tovar) tota la pasta.

Pacients, ho serem nosaltres mateixos a imatge del Déu de Jesucrist, si deixam que el seu Esperit vingui en ajut de la nostra feblesa...el qui coneix els cors sap quin és el voler de l'Esperit.

LA TAULA DE LA PARAULA

Primera lectura

Aprofundir el text

Som a Alexandria, uns 50 anys abans de Jesucrist. Encara que visquin a la barriada que els és reservada, els jueus estan en contacte permanent amb pagans dels que suporten malament les pràctiques idolatres i els costums dissoluts.

Volent estimular la seva fe i respondre a les preguntes que els posa aquesta immersió en la passa pagana, l'autor inspirat els recorda l'època de la instal·lació a la terra de Canaan on els hebreus van viure mesclats amb els cananeus, que practicaven d'idolatria, la màgia, els sacrificis d'infants. Però Déu no havia exterminat aquest poble idòlatra. No per feblesa, sinó perquè ell que ho pot tot el permet ser pacient i misericordiós.

A diferència dels governants d'aquest món, no tem que se li vulgui robar el seu poder. Ell transforma la seva força en amor; posa el seu poder al servei de la humanitat que ell ha creat i que estima: *Tu, que ets just, governes l'univers amb justícia i consideres cosa indigna del teu poder condemnar o castigar cap innocent. Perquè ets fort, ets just, i perquè ets el sobirà de tots, tractes tothom amb clemència.*

La manera com Déu actua ha d'inspirar el comportament dels seus fills; *Obrant així, has ensenyat al teu poble que el just ha de ser amic dels altres homes.*

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

Aquesta lectura és UNA PREGÀRIA, i no un relat o una exhortació. El to de la veu del lector, la seva actitud, la seva mirada ho hauran de manifestar.

Es compon de tres parts.

- l'afirmació de L'INFINITA PACIÈNCIA DE DÉU:

No hi ha cap Déu a qui hàgiu de convèncer....

El mateix domini que teniu sobre tothom fa que tracteu amb tota consideració....

- la comparació amb el COMPORTAMENT HUMÀ habitual:
- demostra només la vostra força si algú no creu que ho podeu tot
- vós que disposeu de la força, sou moderat en les sentències.....
- Mentre que el Senyor, mentre que el Senyor disposa de la força...

LA CRIDA A IMITAR DÉU.

- Obrant així, heu ensenyat al vostre poble...
- I la veu d'esperança.
- Que el just viurà pel teu poble, heu ensenyat al vostre poble
- Que el just ha de ser humà...

SALM 85

Aquest salm és a la vegada la vibrant súplica d'un creient en l'adversitat i un himne a la fidelitat sense falla del Déu de tendresa i de misericòrdia. Avui, esdevé en els nostres llavis la pregària d'una Església que, en un món on es mescla el jull i el bon gra, es dirigeix vers Aquell que, en el seu Fill, es revela com el Déu ric en l'amor, compassiu i benigne.

SEGONA LECTURA

Aprofundir aquest text

Un text la brevetat del qual (dos versets) no té comparació amb la seva profunditat. Prolongant la lectura del diumenge passat sobre la condició cristiana, reprèn el tema de la salvació que està a punt de realitzar-se a pesar dels obstacles, de les dificultats, de les oposicions. Abandonat a si mateix, l'home no és res més que "feblesa" i pecat; però Déu, donant-li el seu Esperit, ve en ajut de l'home feble.

- Només l'Esperit, que coneix els secrets de Déu, pot parlar-li segons Déu.
- Només l'Esperit, que vol el que Déu vol, pot modelar en ell un cor de fill de Déu en recerca de la voluntat del Pare sobre ell.

- Només, aquest Esperit, que intercedeix per nosaltres amb gemecs que no es poden expressar, pot fer que la seva pregària toqui el cor del Pare.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector maldarà:

- A destacar proa bé L'ADREÇA INICIAL: Germans...
- A optar per una PROCLAMACIÓ LENTA, meditativa, ressaltant els subjectes actuant d'aquesta comunió en la vida trinitària que és la pregària:
  - Nosaltres que som febles, que no sabem com hem de pregar com pertoca
  - El Déu de Jesucrist
    - que veu el fons dels cors
    - que coneix les intencions de l'Esperit
    - que intercedint pels fets, tal com Déu vol
  - l'Esperit que ens és donat
    - ve en ajut de la nostra feblesa
    - intervé en nosaltres amb gemecs que no es poden expressar
    - volent el que Déu vol, modela en el deixeble de Jesús un cor de fill.

Deixar un VERTADER TEMPS DE SILENCI al terme d'una lectura així, abans de deixar el lloc de la Paraula.

COMENTARI A L'EVANGELI

Combregar amb la paciència de Déu...

Jesús, que està assegut en una barca davant de la multitud, que s'ha quedar a la vorera, ha inaugurat el seu "discurs en paràboles" amb la paràbola del Sembrador. Ara continua amb la paràbola de la del jull, després amb la del gra de mostassa i la del llevat dins de la pasta.

La paràbola del jull i del bon gra comença com la del sembrador: *Amb el Regne del cel passa com amb un home que havia sembrat bona llavor al seu camp...* Quan, de cop, el relat es torna un drama: els missatges descobreixen amb estupor que el jull ha envaït el camp just sembrat. *¿Com és, doncs, que hi ha jull?*, demanen ells. L'amo els respon: *Això ho ha fet algú que em vol mal.* I els veiem disposats, de pressa, a eradicar l'herba dolenta que taca el camp del seu mestre.

- *¿Voleu que anem a collir-lo?* La reacció espontània dels missatges és la mateixa dels testimonis de la predicació de Jesús, la dels creients de tots els temps!
- És la reacció de Joan Baptista que ha netejat el quadre impressionant de la vinguda imminent del Messies. *Ja té la pala a les mans per ventar el gra de l'era; entrarà el blat al graner, però cremarà la pa, la en un foc que no s'apaga.* (Mt 3, 12). *Estranyat de no veure el judici diví tal i*

com ell l'havia anunciat, des de la presó envia uns emissaris a demanar a Jesús,: ets tu el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?

- És la reacció esglaiada dels qui han sentit de Jesús anunciar: *el regne dels cels és a prop.*, i no veuen res que es dibuixi com l'assemblea del judici esperar per aquesta vinguda.
- És la reacció decebuda, dels propis deixebles de Jesús davant del mal acolliment que han fet al seu Mestre: Senyor, demanen Jaume i Joan, els fills de Zebedeu, exasperats per l'actitud negativa d'un poble samarità, *voleu que manem baixar del cel per a destruir-los?*
- Com creure, en efecte, que les accions sense esclat de Jesús- curacions de malalts atenció als petits, acolliment dels pecadors- anunciant i realitzant efectivament el Regne de Déu, quan el judici de Déu tarda en manifestar-se i que el mal resta sempre present.

Deixeu que creixin junts fins a l'hora de la sega, respon calmosament l'amo als seus missatges massa expeditius, No ho feu pas: si colliu el jull, potser arrencaríeu també el blat.

Entre el sembrar –imatge de la vinguda del Regne de Déu- i la sega, seguida de del batre, imatge del judici, hi ha un entre dos. El temps present, temps de creixença, és el de la paciència de Déu: si ell destesta el mal, no deixa d'estimar menys els homes –tan els pecadors com els justs- i coneix l'eficàcia inaudita de la Paraula sembrada en el seu cor. El dia de la sega i del batre arribarà al seu moment, a la seva hora; no pot ser anticipat. *Deixeu que creixin junts fins a l'hora de la sega i llavors diré als segadors: colliu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; després colliu el blat i porteu-lo al meu graner»-* declara l'amo als seus criats.

Els pagesos saben prou bé que el jull i el blat, mentre neixen i creixen s'assemblen; només quan ha tret l'espiga es pot conèixer i tallar-lo abans de segar el blat, ja que si es mol blat i jull, la farina que en resulta és amargant. Si és que avui a Menorca en sembren de blat!